

Udtalelserne, at man ikke venter sig at kunne fastholde et ekstremt Standpunkt, der gaar imod en Forøgelse af Formue- og Indkomstskatten. Det er sikkert ogsaa klogt, naar man, som jeg tror at have lyttet mig til af Tonen, i dette Ting har denne Opfattelse. Man har ikke i noget Land kunnet gaa imod den Bevægelse, som har gjort sig saa stærkt gældende i de sidste 10 Aar, og som overalt gaar ud paa at søge en noget retfærdigere Fordeling af Skattebyrden end den, man hidtil har haft, idet man navnlig har indset, at naar man forøger Forbrugsbeskatningen — og skal man forøge Forbrugsbeskatningen saaledes, at den faar nogen fiskal Betydning, kan det ikke være paa de højere Klassers Luksusartikler, saa maa det være paa den almindelige Befolkningens enten Fornødenheds- eller Luksusartikler —, er det i vore Dage en Nødvendighed samtidig at forøge Beskatningen paa det Grundlag, hvor man særlig rammer Skatteevnen, og da ganske særlig Formue- og Indkomstskatten. Det vil være en politisk og social Umulighed at gennemføre stærkt forøgede Forbrugsskatter uden samtidig at gennemføre en klækkelig Forhøjelse af Formue- og Indkomstskatten. Som sagt, jeg er ved de Udtalelser, der ere faldne i dette Ting ved Behandlingen af Skattelovene, bleven bestyrket i den Mening, jeg havde, da jeg førte dem herop, at man ogsaa her indser Rigtigheden eller i hvert Fald Nødvendigheden af denne Betragtning.

Bramsen: Overfor den højtærede Finansminister vil jeg gerne udtale, at vi forlængst have indset Nødvendigheden og Rigtigheden af, at indirekte Skatter ikke kunne paalægges Befolkningen uden i Forhold til direkte Skatter. Men vi ere ikke enige i, at dette vil ske ved de her foreliggende Lovforslag, thi Resultatet af disses Vedtagelse vil blive, at der i Løbet af en ganske kort Aarrække er blevet paalagt Befolkningen 10,800,000 Kr. i direkte Skatter, medens de indirekte Skatter ere blevne *nedsatte* med 4,200,000 Kr. Vi kunne ikke indse, at dette er den rigtige Fordeling mellem direkte og indirekte Skatter. I øvrigt kan den højtærede Finans-

minister stole paa, at vi skulle gøre vort bedste for at komme til et Resultat.

Det ærede 3die Medlem for 8de Kreds (Dalsgaard) og det ærede kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) finde det saa retfærdigt, at denne Fordeling, jeg her har nævnt overfor Finansministeren, har fundet Sted i Løbet af 3 Aar. Men naar det ærede kongevalgte Medlem glædede sig til at komme ud til Befolkningen med disse Love, vedtagne i uforandret Form, saa maa han bevæge sig i en anden Befolkning end den, jeg bevæger mig i, for hvis jeg skal gaa ud med disse Love, vil jeg tage en rigtig god Stok med mig til at forsvare mig med, thi disse Love ville blive saa tyngende for Folk baade som Forbrugere og som Ydere af direkte Skat, at ingen, der stemmer for dem, tror jeg, vil faa nogen som helst Glæde af at tale hverken med sine Vælgere eller sine Venner om dem, end sige da med sine Fjender.

Hvad det ærede 3die Medlem for 8de Kreds angaar, kan jeg slet ikke bestride Rigtigheden af, at hvis det ved denne Lejlighed var gaaet paa den Maade, som ønskes af det radikale Venstre med Hensyn til den direkte Skat, vilde det være blevet meget, meget værre end dette her. Det ærede Medlem sagde, at medens Regeringen vilde piske os med Svøber, vilde de andre piske os med Skorpioner. Jeg giver ham Ret heri, men jeg kan saa ikke lade være at tænke paa Konen, som, da hun saa sin Søn i Varde Galge, sagde til ham: glæd du dig, min Søn, at du ikke kom for Riber Ret. Jeg synes, at dette Ræsonnement er temmelig nærliggende. Men, som sagt, nu kunne vi forhandle nærmere om det, haabe det bedste, men frygté det værste.

Finansministeren (N. Neergaard): Uden at ville forlænge Debatten kan jeg ikke undlade at sige, at de Tal, det ærede Medlem (Bramsen) opstillede med Hensyn til Forøgelsen, henholdsvis Formindskelsen, af direkte og indirekte Skatter, kan jeg paa ingen Maade anerkende Rigtigheden af, idet de bero paa det efter min Mening urigtige Grundlag, hvorpaa det ærede Medlem drager disse Sammenligninger. Jeg har